

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεχταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλόν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευσθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρην.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαραχρῶ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

IV

Ὅταν τέλος ἡ αὐστριακὴ Κυβέρνησις διατηρῇ ἐπιστημονικὴν ἔδραν τῆς ἀλβανικῆς γλώσσης ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Κράτους, καὶ ἀσμένως δέχεται παιδὰς Ἀλβανούς, ἵνα παιδεύῃ καὶ μορφώῃ αὐτοὺς ἐν τοῖς διαφόροις ἐκπαιδευτηρίοις τῆς ἡ προκίλῃ τούτους διὰ βιωφελούς τινοῦ ἐπαγγέλματος, εἶνε δύσκολον νὰ μαντεύσῃ τις τοὺς ὑπὸ τὰ προσχήματα ταῦτα κρυπτομένους ἀλθβεῖς αὐτῆς σκοπούς ; Ἀλλὰ μήπως καὶ διὰ τῆς γενναίας χρηματικῆς ὑποστήριξως ἐκ μέρους τῆς αὐστριακῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν μεγάλην ἀτμοπλοικὴν ἐταιρίαν Λόυδ, τὴν διευκολύνουσαν τὸ μετὰ τῆς Αὐστρίας ἐμπόριον τῆς Ἀλβανίας καὶ διατηροῦσαν ἀκμαίαν τὴν μεταξύ τῶν δύο τούτων χωρῶν συγκοινωνίαν, δὲν ἐπιδιώκονται οἱ αὐτοὶ πολιτικοὶ σκοποὶ, ἢ πρὸς τὴν χώραν ταύτην προσέγγις ; Μήπως τέλος καὶ αὐτὸς ὁ ὑπὸ τῆς ἐν λόγῃ Κυβερνήσεως κατὰ τὰ ἐσχάτων θρυληθέντα μελετώμενος σιδηρόδρομος Σεραγιέβου-Μητρεβίτας ὅστις οὐ μόνον τοῦ τύπου τὰ σχόλια προύκალεσεν, οὐ μόνον τῶν γειτόνων Κρατιδίων τὰς ὑπονοίας διήγειρεν, ἀλλὰ καὶ τὰς γνωστὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ὑπουργοῦ δηλώσεις ἐπήνεγκε, μήπως λέγεμεν, καὶ ὁ σιδηρόδρομος οὗτος δὲν ἀποκαλύπτει πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀριδύλως καὶ πασιφανῶς τοὺς κατὰ τῆς Ἀλβανίας ἐπιβούλους σκοποὺς τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς ; Διεξεληθόντες ἐν ὀλίγαις τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ διαφόρους πολιτικὰς ταύτας ἐνεργείας τῆς Αὐστρίας, κρίνομεν καλὸν νὰ εἰπώμεν ὀλίγας λέξεις καὶ περὶ ἐτέρων ἐνεργειῶν ταύτης ἐν τῇ εἰρημένῃ χώρᾳ, ἐνεργειῶν ἀφορῶν εἰς τὰ συμφέροντα τρίτης Δυνάμεως.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις, ἐλαυνομένη ἐκ μεγάλων ιδεῶν καὶ ἐκ τοῦ κόπου νὰ διασώσῃ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ φιλετικὸν ἐν γένει ἰδίωμα τῶν ἀνὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἀλβανίας ἐγκατεσπαρμένων Ἀλβανοβλάχων, οἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ μακροῦ αὐτῶν συγχρωτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιγαμίας μετὰ τῶν κατὰ τότους ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, ἀφωμισθῆσαν τέλει πρὸς τοὺς αὐτοὺς καὶ ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν καὶ ὡς πρὸς τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα καὶ ὡς πρὸς πάντα ἐν γένει τρόπον τοῦ βίου, ἐπέζητησε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους νὰ ἰδρῇ ρουμανικὰ σχολεῖα ἐν τοῖς κυριωτέροις κέντροις τῆς Ἀλβανίας, ἐνθα τὸ ἀνωτέρω στοιχεῖον ἀποτελεῖ Κοινότητάς τινας μικρὰς καὶ ἀσημάντους. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν τούτων, ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἀφθόνων ὑλικῶν μέσων, ἅτινα διέθετεν, εὐκόλως ἠδύνατο ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐντεῦθεν μελλούσας νὰ προ-

κύψωσι δαπάνας. Ὡς πρὸς τὴν ἄδειαν ὅμως τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐν λόγῃ σχολείων προσέκοπτε κατὰ τῆς δεδικαιολογημένης ἀντιδράσεως τῆς κυριάρχου Πολιτείας ἥτις, ἔχουσα ἤδη νὰ ἐπιτηρῇ καὶ ἐπιβλέπῃ τὸσας ἄλλας ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν της βιούσας ἐθνικότητας, διηνεκῶς διαπληκτιζόμενας καὶ συγκρουσμένας πρὸς ἀλλήλας δὲν ἠσθάνετο βεβαίως τὴν ὀρεξίν νὰ ὀρμιουργήσῃ ἐαυτῇ πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις καὶ ἐτέραν ἐστὶν ταραχῶν καὶ φόβων, ἐκ τῶν ὁποίων λίαν εὐκόλως ἡμέραν τινὰ ἠδύνατο νὰ προκληθῇ εὐρωπαϊκὴ τις ἐπέμβασις.

Ἄλλως τε αὐτὴ ἡ στάσις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Ἀλβανοβλάχων, οἵτινες μετ' ἀποστροφῆς ἀπέκρουσαν τὴν ὑπὸ τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας προτεινομένην αὐτοῖς δῆθεν χειραφέτησιν καὶ διαρρήδην ὁμολόγουν τὴν πρὸς τὰ πάτρια ἐμμονὴν αὐτῶν, ἐπειθε τὴν κυρίαρχον Πολιτείαν νὰ μὴ στέρξῃ εἰς τὴν ἄλογον ταύτην ἀξίωσιν τῆς ἀνωτέρω Κυβερνήσεως. Ὅθεν ἐιέησεν ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς τούτου νὰ ζητήσῃ τὴν ὑποστήριξιν Μεγάλῃς Δυνάμεως, αὐτῆς ἐκείνης περὶ ἧς ἀνωτέρω διὰ βραχέων ὁμιλήσαμεν. Τίς δὲ ὁ λόγος τῆς τοιαύτης μεσολαβήσεως τῆς Αὐστρίας ὑπὲρ τῶν ρουμανικῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἐνεργειῶν, καταδειχθήσεται ἐκ τῶν ἐπομένων :

Γνωρίζομεν, ὅτι τὸ αὐστριακὸν Κράτος, πλὴν τῶν διαφορῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων, ἃς περιλαμβάνει, ἔχει ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν του καὶ ἱκανὰς μυριάδας Ρουμάνων, οἵτινες τὸ μὲν ἐξ ἐθνικοῦ αἰσθήματος περὶ ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τοῦ αὐστριακοῦ ζυγοῦ, τὸ δ' ἐξ ἐνθαρρύνσεων καὶ υποκινήσεων τῆς ρουμανικῆς Κυβερνήσεως διατηροῦσι πάντοτε ζωντανὸν τὸν πόθον τοῦ νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τῆς κυριάρχου Δυνάμεως καὶ ἴστανται ἀείποτε ἔτοιμοι νὰ ἐπωφεληθῶσι πάσης εὐκαιρίας πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ξένου ζυγοῦ, ἐμβάλλοντες οὕτως εἰς διηνεκεῖς μερίμνας καὶ φόβους τὴν ἐν χώριον Κυβέρνησιν. Οὗτος λοιπὸν εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ ρηθεῖσα μοναρχία ἔκρινε συμφέρον νὰ ὑποστηρίξῃ παρὰ τῇ Τουρκίᾳ τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ ἐνεργείας τῆς Ρουμανίας, ἥτις εἰς ἀντάλλαγμα τῆς τοιαύτης αὐτῆς ὑποστήριξεως ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας, ὑπέσχετο ταύτῃ νὰ ἐξασκήσῃ ἅπασαν αὐτῆς τὴν ἐπιρροὴν ὑπὸ τῶν ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν ὁμοφύλων της, προτρέπουσα τούτους εἰς εὐπείθειαν καὶ ὑποταγὴν τῇ ἐγγχωρῇ πολιτείᾳ.

Ἐπιτυχοῦσα οὕτως ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις τῆς μεσολαβήσεως καὶ ὑποστήριξεως τῆς Αὐστρίας ἐν τοῖς, ὡς εἴρηται, σχεδίοις αὐτῆς, ἐπέλαβετο μετὰ ζήλου κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τοῦ ποθητοῦ αὐτῆς σκοποῦ, τῆς ἰδρύσεως τούτεστι ρουμανικῶν σχολείων ἐν τοῖς κυριωτέροις κέντροις τῆς Ἀλβανίας. Οὐδὲν ἐμπόδιον εὐρίσκουσα πλέον ἀπὸ μέρους τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, μεγαλορρημόνως διεκέρυττε πρὸς τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὰ πάτρια Ἀλβανοβλάχους τὰ ἐκ τῶν νέων σχολείων μέλλοντα νὰ προκύψωσιν ἀγαθὰ. Ἐπαγγελιομένη διὰ τῆς δραστηρίας αὐτῆς προπαγάνδας ἀπολαύς καὶ ὑποστήριξεως καὶ κρείττονα ἐν γένει βίον, ἥπερ ἐν μέρει καὶ ἐπραγματοποιεῖ εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀκολουθῶσιν αὐτὴν, κατ' ὁρμὴν οὕτω νὰ προσελκύῃ οὐκ ὀλίγους ἐκ τῶν Ἀλβανοβλάχων, εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁποίων ἔσπευδον νὰ προσέλθωσι καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ κλήρου, οἵτινες, μεθ' ὅλας τὰς

παραινέσεις καὶ ἀπειλὰς, τοὺς ἀφορισμοὺς καὶ τὰς ἀποδιοπισμυεύσεις τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, κατ' οὐδένα τρόπον ἐννόουν πλέον ν' ἀποστῶσι τοῦ ἡδέος δελεάσματος, ὑπερῆρριπτεν αὐτοῖς ἡ ρουμανικὴ προπαγάνδα. Ἐνσπείρασα αὕτη ἅπαζ τὰ ζιζάνια ἐν τοῖς κόλποις φιλησύχων τέως καὶ τῶν πατρίων ἀπρίξ ἐχμέων ἐλληνοφρόνων κοινότητων, διεξεδίκει ἐν τέλει καὶ αὐτοὺς τοὺς ναοὺς, ἐννοοῦσα κατὰ πρωτοφανῆ καὶ αὐθάδη ἀπαίτησιν καὶ εἰς τούτους νὰ εἰσαγάγῃ τὴν διαίρεσιν διὰ τῆς ἐν δυσὶ γλώσσαις τελέσεως τῆς λειτουργίας. Ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν παράλογον αὐτῆς ἀπαίτησιν εὐρίσκειν ἀκαταμάχητον ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῆς συγκεκρίτως ὑπερτέρας τὸν ἀριθμὸν μερίδος τοῦ ἐν λόγῃ στοιχείου τῆς ὁποίας τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικαίαν καὶ εὐλογον ἀντίδρασιν ὑπεστήριζον καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαί.

Πάσας τὰς ἀνωτέρω ἐπιτυχίας ἐν τῇ εἰρημένῃ σφαίρᾳ ὤφειλεν ἡ ρουμανικὴ μεγαλομανία, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, εἰς τὴν κραταίαν καὶ ἐντονον ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῆς διαληθθείσης αὐτοκρατορίας, ἧς τὰ κατὰ τόπους διπλωματικὰ ὄργανα ἐπισκεπτόμενα κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν τὰ νεωστὶ ἰδρυμένα ἐν Ἀλβανίᾳ ρουμανικὰ σχολεῖα, ἀπροκαλύπτως ἐνεθάρρυνον τοὺς ἐκ τῶν κατείκων ρουμανίζοντας καὶ σκανδαλωδῶς ἐσφίγγον τὴν χεῖρα τῶν τετυφωμένων Ρουμάνων διδασκάλων, τῶν ἀναφανδὸν πλέον ὀργαζόντων καὶ αὐθαδιάζοντων κατὰ τῶν ἐπιτοπίων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν διήρκει ἡ ὑποστήριξις αὕτη ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας, τὰ δὲ ἀπλοῖκά καὶ ἀφελῆ θύματα τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας ἐπλανῶντο περὶ τῆς λυσιτελείας, σκοπιμότητος καὶ ἀποτελεσματικότητος τῆς τοιαύτης αὐτῶν ἀποσκορτήσεως, αἱ ἐν Ἀλβανίᾳ ρουμανικαὶ πλεκτάννι προώδεον καὶ ἤμαζον. Ἀφ' ὅτου ὅμως ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ μὲν Αὐστρία ἀπέσυρε τὴν ἐαυτῆς ὑποστήριξιν ἀπὸ τῶν προεκτεθεισῶν ρουμανικῶν ἐνεργειῶν, οἱ δὲ ἀποπλανηθέντες ἐκ τοῦ ἐλληνοφρονος στοιχείου κατεῖδον πλέον περιτράως τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην τῶν ρουμανικῶν ἐπαγγελιῶν, τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ ρουμανικὰ σχολεῖα ἤρξαντο νὰ φθίνωσι καὶ νὰ μαραίνωνται καὶ ἤδη οὐ μακρὰν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν, μετὰ τόσους πατάγους, κομπορρημοσύνας καὶ μεγαλαυχίας, θέλομεν ἀκούσει ἅπαζ διὰ χαντὸς καὶ τὸ ἡδύμολπον αὐτῶν κύκλιον ᾄσμα.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Ὁ κατίπης τοῦ δικαστηρίου. — Τὰ κοινικὰ καὶ ὁ Ἐξάρχος. — Ἐπέμβασις τοῦ καίμακῃ εἰς τὰ κοινικὰ καὶ ἀναφορὰ κατὰ τοῦ Ἐξάρχου. — Ὁ ταξιάρχης βασιλῆων τοῦ κατοίκου Προσκόλιου-Κράνι κτλ. — Ἀρήθηκοι ἀπαίτησις.

Τῇ 27 Ἰουνίου 1901.

Ὁ μπῆ Κιατίπης τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου Ἰμπράημ μπῆνης, κοητικός, ἐπαύθη ἀπὸ τὴν θέσιν του — δικαιοτέρα δὲ παύσις ἀπὸ αὐτὴν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ, εἶχε καταστήσῃ ἡ μάλιστα τοῦ τόπου καὶ θὰ ἀναπνεύσωμεν μετὰ τὸ ξεκούμισμα τοῦ ἀπ' ἐδῶ. Ποία ἡ αἰτία τῆς παύσεως τοῦ ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' ὅποια καὶ ἂν εἶνε διὰ τὸν κομητὴν ἐδῶ δὲν ἡμποροῦσε νὰ γίνῃ καλλίτερον πρᾶγμα.

Συμμορία ληστῶν διατρέχει τὰ πέριξ τοῦ

Περὶ δὲ τοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας μετὰ τῆς κυρίας του ὁ ἐκ Κάτω Βίτσης κ. Φιλίππος Βριζόπουλος καὶ ἀνέχωρσε διὰ Λουτράκιον.

Ἀνεχώρησε διὰ Σοποτσέλιον ὁ κ. Γεώργ. Μακρόπουλος μετὰ τῆς ἀδελφῆς του, καὶ δι' ἔρταν μετὰ τῆς κυρίας του ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Εὐστάθ. Κατσαδῆμας.

Ἀφίκετο ἐκ Παπύγγου ὁ κ. Βλάσιος Δαλαγιαννόπουλος φοιτητὴς τῆς φαρμακευτικῆς, καὶ ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Βασ. Κόνιαρης, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Μονοδένδριον, καὶ ὁ κ. Νικ. Τζιμπούλος μεταβαίνων διὰ Μπαγιαν.

Ἀνεχώρησε διὰ Βούλτην ὁ κ. Εὐστάθ. Πασχάλης διευθυντὴς τῶν ἐν Ἱεργέστη ἑλλ. ἐκπαιδευτηρίων, καὶ διὰ Τσερβάριον ὁ κ. Κωνστ. Παπαϊωάννου.

Ἀφίκετο ἐκ Καρδίτσης ὁ κ. Ἀριστ. Κούρτιος.

Ἀφίκετο ἐκ Πόρτ-Σαϊδ καὶ ἀνεχώρησε δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Κέρκυραν ὁ ἐκ Βησσάνης κ. Ἀθ. Κωτσάλης.

Καὶ πάλιν ἐφέτος ἡ μικρὰ καὶ χαριτωμένη μαθήτρια ἐκ Πρεβέζης τῆς Ἡπείρου Ἀγγελικουλά Σ. Λαζάρου, ἠρίστευσεν εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐ τῷ ἑσπερίῳ τμήματι τοῦ Ἀρσακείου τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ, κατὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ποιήματος ἀδ. Ματθίου ἐπέσπασε τὸν θαυμασμόν πάντων τῶν παρευρισκομένων.

Ν. Β. Αἰτόν. Τὰ λαχεῖα ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν ἑκάστον τιμᾶται ὁρ. 2. Ἡ κλήρωσις ὅμως θὰ γίνῃ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου. Ὁ ἑλληνικὸς Μπέντεκερ, ὅστις θὰ περιγράφῃ τὴν Ἑλ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ

(Ἰδε συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον)

Ἡ πρώτη αὐτῶν φροντίς ὑπῆρξεν ἡ ἀντικατάστασις, ὡς εἴπομεν, τοῦ σχολείου, δι' ὃ κατέθεσαν σημαντικὴν ποσότητα χρημάτων εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον. Μετὰ ταῦτα δὲ ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ φωτισμοῦ εἰς τὸ γένος, καὶ ἤρχισαν νὰ ἐκδίδωσιν ἰδίους ἀναλώμασι τὰ συγγρομματα τῶν σοφῶν τῆς Ἑλλάδος. Καταντᾷ σχεδὸν ἀπίστευτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων καὶ διανεμηθέντων ὑπ' αὐτῶν ὥρεᾶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων συγγρομμάτων καὶ μεταφράσεων. Δὲν ἔδλεπε τὸ φῶς ἑλληνικὸν βιβλίον, εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῆς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ συμμετέχωσι τὸ ὑλάχιστον καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκδόσιν του. Εἰς αὐτοὺς, ὡς πρὸς πρώτους ἐνεργούς, ὀφείλει ἡ σημερινὴ γλῶσσα τὴν τακτοποίησιν τῆς καὶ εὐρυθμίαν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε οἱ πεπαιδευμένοι τοῦ ἔθνους ἤρριζον περὶ γλώσσης, προσέτρεξαν πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις Κοραῖ, πρῶτον σύγχρονον Ἑλληνιστὴν καὶ Κριτικόν, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ συμβουλεύσῃ τὰ ὠφελιμώτερα εἰς τὴν τότε καταστάσιν τῶν πραγμάτων. Τότε ὁ σοφὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ πρότεινε τοῖς Ζωσιμάδαις νὰ τὸν συνδράμωσι χρηματικῶς εἰς τὴν ἐκδόσιν τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης· οὗτοι δὲ προθυμῶς δεχθέντες τὴν πρότασιν ἐγένοντο αἱτιοὶ νὰ οἰαδοῦσιν αἱ γνῶμαι τοῦ σοφοῦ ἀνδρός, αἵτινες τοσοῦτον συνετέλεσαν εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῆς γλώσσης.

Ἀλλὰ δὲν ἔπαυον φροντίζοντες συγχρόνως καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς ἀναμορφώσεως τῶν ὁμογενῶν. Ἐσύστασαν σχολεῖα, ἐφωδίαζον αὐτὰ δι' ὅλων τῶν ἀναγκαιῶν, ἐμισθοδότην διδασκάλους, διετήρουν πλῆθος ἐνδεῶν σπουδαστῶν, συνέτρεχον τοὺς πτωχοὺς, ἐπρόκειζον ὀρφανὰ κοράσια, καὶ ἐστήριζον τὸ γένος εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διὰ τῆς διαδόσεως θεολογικῶν συγγρομμάτων, μεταξύ τῶν ὁποίων διαπρέπουσι τὰ τῶν ἀειδύμων Θεοτόκου καὶ Βουλγαρέως.

Ἡ Ἰόνιος Πολιτεία, πρὸς ἀτακτοποίησιν τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν τοῦ Μιχαήλ, Γενικοῦ αὐτῆς Προξένου εἰς Λιθόρνον, καὶ τῶν αὐταδελφῶν Ἀναστασίου, Νικολάου καὶ Ζωῆ, καὶ αὐτῶν ἀναδειχθέντων εὐεργετῶν τῆς, κατέτιξεν αὐτοὺς εἰς τὴν εὐγενὴ αὐτῆς Συγκλήτον (1804).

Ἐστερούμενοι θετικῶν εἰδήσεων, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξιστορήσωμεν ὅλας τὰς πρὸς τὸ ἔθνος εὐεργεσίας τῆς ἀδελφότητος ταύτης. Σημειούμεν μόνον τινὰς ἐκ τῶν τοῦ ἀειμνήστου Ζωῆ. Ἐπραττε δὲ ταῦτα ἄνευ ἐπιδείξεως καὶ ἄνευ κρό-

λάδα τυπώμεται καὶ εὐρίσκεται σχεδὸν εἰς τὸ τέλος. Μετ' ὀλίγον χρόνον θὰ εἴνε ἑτοιμός καὶ θὰ στοιχίσῃ φρ. 7 ὅσοι ὅμως εἴνε συνδρομηταὶ εἰς τὴν ἀφωγήν· θὰ πληρώσουν μόνον φρ. 5, ὁποῦ παρακαλεῖται τοὺς ἐκδοτὰς αὐτοῦ οἵτινες εἴνε φλοι ἡμῶν νὰ δέχωνται μὲ φρ. 5 καὶ ἐκείνους ἐκ τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν οἵτινες θελοῦν νὰ ἀποκτήσουν αὐτὸ τὸ βιβλίον. Εἴνε ἀληθῶς τὸ μόνον πρακτικὸν βιβλίον καὶ τὸ χρησιμώτατον διὰ πάντα ὅστις θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα. Ἡμεῖς ζηλευόμεν τοὺς ἐκδοτὰς αὐτοῦ διότι συνέλαβον τὸν πρακτικὴν ἰδεῶν. — Κ. Ζ. (Νικόλα Σελάρ) Βουκοιρόστιν. Ἐληφθῇ ἡ συνδρομὴ σας καὶ σὰς ὑπερευχαριστοῦμεν διὰ τὴν προθυμίαν σας. — Κύριε Γ. Γραμματόπουλε (Gara Arceci) Βρὲ εὐλογημένε, ἀπὸ ἐξυλοῖνε τὸ κεφάλι σου; λαμβάνεις τὸ φύλλον ἀπὸ τόσον καιρὸν, το διαβάζεις, καὶ τὸ κρατεῖς. Διὰ τὸ κρατῆς δὲ σημειώνει ὅτι εὐχαριστεῖσαι νὰ τὸ ἔχῃς. Δὲν σκέπτεσαι ὅμως ὅτι δι' αὐτὸ τὸ φύλλον πληρώνομεν τυπογραφικὰ χρεῖ, διεκπεραιώσιν, ταχυδρομικὰ, καταβάλλομεν τόσους κοποὺς καὶ παρακλήσεις εἰς φίλους διὰ νὰ συλλέξωμεν αὐτὰ τὰ νέα τοῦ ἀναγιγνώσκεις; Σοὺ ἔχουμεν γράφει τρεῖς χιλιάδες δελτάρια. Δὲν εἶσαι ἄνθρωπος νὰ σκεφθῇς ὅτι αὐτὸ τὸ ὅπτιον κάμνεις εἴνε κακὸς. Λαμβάνεις τὸ φύλλον καὶ κάμνεις τὸν κοποῦν. Καὶ τί σου χρεωστοῦμεν ἡμεῖς διὰ νὰ στέλλωμεν τὸ φύλλον καὶ νὰ μὴ λαμβάνωμεν νὴν συνδρομὴν σας οὔτε νὰ ἔχῃς ἀνθρωπισμὸν νὰ ἀπαντήσῃς τουλάχιστον ποτε θὰ στείλῃς τὴν συνδρομὴν καὶ διατὶ δὲν τὴν στέλλεις; Ἡμεῖς δὲν βιάζομεν οὐδὲν νὰ γίνῃ συνδρομητὴς. Ὅστις δὲ εἴνε συνδρομητὴς καὶ δὲν τοῦ ἀρέσει νὰ συνεχίσῃ τὴν συνδρομὴν ἡ μὰς γράφει ἕνα δελτάριον νὰ παύσωμεν ἡ ἐπιστρέφει τὸ φύλλον καὶ τελειώνει. — Ἱπότε, κάμνεις τὸν κοποῦ. Λοιπὸν νὰ στείλῃς τὴν συνδρομὴν καὶ σὺ καὶ ὅσοι ἄλλοι σοὺ ὁμοιάζουν, διότι θὰ γράφωμεν τὰ ὀνόματά σας ἐπὶ ἐξ

του, εὐχαριστοῦμενος εἰς μόνην τὴν εὐδοκίαν τῆς ἰδίας συνεκδήσεως.

Ὅτε συνεστήθη ἐμπορικὴ Ἀκαδημία ἐν Μόσχᾳ, κατέθεσεν εἰς τὸ ἐκεῖ ὀρφανοτροφεῖον 20,000 ρούβλια διὰ νὰμισθοδοτῇται διὰ παντὸς διδασκαλὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ν' ἀγοράζωνται τὰ ἀναγκαῖα Ἑλληνικὰ βιβλία διὰ τῶν ἐτησίων τόκων.

Ἐπείρωσαν εἰς μὲν τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας ἀγορήκῃον καὶ οἶκον ἐπὶ ὑψώματος, εἰς τὰ προάστεια τῆς πόλεως, διὰ νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀπτεροσκοπεῖον, εἰς δὲ τὴν Αὐτοκρατορικὴν Ἐταιρίαν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ὑπὲρ τὰς 6 χιλ. ρουβλίων, διὰ νὰ τυπωθῶσιν ὁ Α' καὶ ὁ Ε' τόμος τῶν ἐρευνῶν αὐτῆς μετ' εἰκονογραφίαν.

Τὸ Γυμνάσιον τῆς Μόσχας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ τὰς 12,000 ρουβλίων πρὸς σύστασιν νέας τάξεως, εἰς ἃ νὰ παραδίδωνται τὰ Ἑλληνικά.

Ἡ Ἱατροχειρουργικὴ Ἀκαδημία τῆς Μόσχας ἐλάμβανε παρ' αὐτοῦ ὀρισμένην τινὰ ποσότητα πρὸς διατήρησιν ἑλληνικοῦ διδασκάλου.

Ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τῆς Μόσχας ἐλάμβανον παρ' αὐτοῦ ὥρεᾶν τὰ ἀναλώμασι τῆς Ἀδελφότητος ἐκδιδόμενα βιβλία. Εἰς τὴν Μόσχην ἐτυπώθησαν δι' ἐξόδων αὐτοῦ ὅλαι αἱ ἐκδόσεις τοῦ πεπαιδευμένου καθηγητοῦ Mattei ὅστις, μεταξύ τῶν ἄλλων, ἀνεκάλυψεν εἰς τὰς παλαιὰς τῆς Ρωσίας βιβλιοθήκας καὶ ἐξέδωκεν ἀποσπασματὰ τινὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ποιητῶν.

Προσέφερε δὲ καὶ 6.000 ρουβλίων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ δεσμωτηρίου τῆς Μόσχας.

Ἀξιοθαύμαστος πρὸς τοὺς ἄλλους εἴνε καὶ ἡ πολυθρῦλλος συλλογὴ τοῦ ἀρχαίων νομισμάτων, καὶ ἄλλων πολυτίμων καὶ σπανίων ἀντικειμένων, μεταξύ τῶν ὁποίων πρῶτον τόπον ἐπέχει μαργαρίτης τῆς θαλάσσιου μεγέθους, ὁ μεγαλύτερος ἕως πάντων τῶν γνωστων, τὸν ὁποῖον περιέγραφε γαλλιστὴ καὶ ρωσιστὴ ὁ Γ. Ι. Φίσερ Φονβαλδγέιμ.

Ἐπὶ τοιαῦτα δαπανώμενος ὁ ἀειμνήστου Ζωῆς, ἐξ αὐτὸς πενιχρότατα. Καταικὼν ἐντὸς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἑλληνικοῦ Μοναστηρίου διήγε βίην μονήρη, συνναστροφόμενος ὀλίγους μόνον φίλους, τὸ πλεῖστον πεπαιδευμένους, καὶ ἀσμένως ὑποδεχόμενος τοὺς περιηγητὰς, οἵτινες ἐθεώρουν εὐτυχίαν νὰ γνωρισθῶσι μετ' αὐτοῦ. Ἐντὸς τοῦ ταπεινοῦ ἐκείνου ἀσύλου συνελαμβάνοντο πολλὰ καὶ φιλόφρονες σχέδια, καὶ ἐπραγματοποιούντο πλῆθος γενναίων ἰδεῶν. Συνέτρεχεν ὁ ἀειμνήστου εἰς τὴν ἐκδόσιν ἀναριθμῶν βιβλίων, ἀνταπεκρίνοντο μετὰ πολλῶν ἐκ τῶν λογίων τῆς Εὐρώπης, ἐνεθάρρυνε πασαν ἀ-

μῆνας ἀδιακόπως. — Α. Π. Πλοῦσι. — Α. Λ. Ιων — Π. Ν. Ἑλ-Τορ. — Α. Ἀν. Comuna Κιλίας. — Κ. Κατ. Φωξάνι. — Ἀντ. Στ. Com. Γουρμαί. — Εὐάγ. Ι. Gara Balaci — Ἀθ. Δ. Τεκουσί. — Σπ. Σικάγον. — Δ. Χ. Σταλάκι Σερβίας. Ἀναμνῆς ἐπ' ὀλίγον εἰσέτι ἀπάντησιν σας καὶ ἔστω γινώσκιν σας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ
ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΛΑ ΚΑΙ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

ΤΡΙΤΗΝ, μετὰ μεσημβρίαν. Σέιφον, Σίφον, Μύλον, Χανία, Ρεθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 8 μ. μ. Κόρινθον, Λουτράκιον, Τετὰ Γαλαξιδιον Αἴγιον, Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόρινθον καὶ Κιοβασσαράν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, μεσημβρίαν. Διρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον καὶ Βάρναν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 μ. μ. Δίστομον, Ἰτέαν, Γαλαξιδιον, Βριτινίτσαν (προαιρετικῶς) Ναύπακτον, Πάτρας, Σάμην, Ἁγίαν Εὐθυμίαν, Φισκάρδον, Βοσνικήν, Δελφίδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Πάργαν, Σαγιάδαν καὶ Κέρκυραν.

Πρακτορεῖα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀθηνᾶς, ἀρ. 111 ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ Ὀμονοίας ἐπὶ ῥοδρομικοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς Ἀθηνῶν.

Ἐν Πειραιεὶ δὲ πληθίων καφενεῶν Τζελέπη καὶ παραπλεύρως τοῦ πρακτορείου Ἰταλικῆς ἀτμοπλοΐας Φλώριο Ρουμπατίνου. Τὰ πρακτορεῖα Ἀθηνῶν Πειραιῶς συνδέονται διὰ τηλεφῶν.

γαθὴν ἐναρξιν, καὶ ἐπλεῖντιζε τὴν συλλογὴν τοῦ διὰ πολυτίμων καὶ σπανίων ἀντικειμένων, ὅς ὡς φειδῶς ὁ συσσωρευὼν θησαυρὸς πρὸς ἐκνοποίησιν τῆς ἀκορέστου φιλαργυρίας του. ἰλλῶς πεφωτισμένος εὐεργέτης, σκοπὸν ἔχων νὰ διαθέσῃ αὐτὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὅλαι αὐτοῦ αἱ ἀγαθουργίαι ἐγίνοντο συναινέσει καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν του, Ἀναστασίου καὶ Νικολάου, κατοικούντων εἰς Νίζαν.

Τὰς μεγάλας τιμὰς πράξεις ἀμείψαντο Ἀλέξανδρος ὁ Α', ἐτίμησε τὸν Ζωὴν διὰ πᾶσι σήμων, πολλὰ δὲ ἐταίρειαι κατέταξαν αὐτὸν μεταξύ τῶν ἰδίων μελῶν. Καὶ ὅτε ὁ Ὑψιστὸς ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ τῆν 22 Αὐγούστου 1827, πλῆθος ἄπειρον καὶ ἰσχυρὸν σπουδαστῶν εὐεργετηθέντων παρ' αὐτοῦ, παρεκολούθησαν μετὰ δακρύων τὸν νεκρὸν του.

Ἀπὶζήσας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Νικόλαος, συνεπλήρωσε τοὺς ἀγαθοὺς σκοποὺς τῆς Ἀδελφότητος. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀναριθμητῶν καλῶν ἐποίησεν ὁ ἀοιδίμος οὗτος εἶναι καὶ τὰ ἐπόμενα.

Ἐχάρισεν εἰς τὴν ἄνω μνησθεῖσαν ἐμπορικὴν Ἀκαδημίαν 93,482 ρ. 81, ὥστε, ὅλην ποσότης, ἡ προσφερθεῖσα εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς ἀδελφότητος, ἀναβαίνει εἰς 126 482 ρ. 81.

Κατέθεσεν εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, αἰωνίως ὑπὲρ τὰς 20,000 ρουβλίων, διὰ νὰ διανεμηθῶσι ἐτησίως οἱ τόκοι τῶν εἰς τὰς ἐν Μόσχᾳ τῶν χαρὰς οἰκογενείας τῶν Ἑλλήνων.

Κατέθεσε προσέτι εἰς τὸ αὐτὸ κατὰστῆμα 10 000 ρούβλια, πρὸς ὄφελος τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἑλληνικοῦ Μοναστηρίου.

Ἐνεκκολούθησε καὶ ἐτελείωσε τὴν τύπωσιν τοῦ τετρατόμου Ἑλληνο-ρωσικοῦ λεξικοῦ, τοῦ καθηγητοῦ Ἰδισκοδόκη, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀρχίσει ὁ ἀδελφὸς του Ζωῆς.

Ἐστειλεν εἰς Ἀθήνας τὴν σπανίαν συλλογὴν περὶ τῆς ὁμιλήσεως.

Διὰ τῆς συνεργασίας αὐτοῦ ἐνεθάρρυνε τὴν αὐτασιν ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ταγγράφει 500 μετοχὰς.

Τὴν φιλογενεῖαν ταύτην ἀναγνωρίζων καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ τὰς τάγματι τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἐκ τῶν εὐεργετημάτων τούτων καὶ πάντων τῶν ἄλλων ὅσα ἀναφέρει ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀξιοθαύμαστον βεβαίως εἶναι ἡ ἐνδελεχὴς μέριμνα περὶ τῆς διαδόσεως τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Εἰς αὐτὴν τὴν Ρωσίαν ἐδαπάνη, ὡς εἶδομεν, ἡ εὐγενὴς ἀδελφότης ὑπὲρ συστάσεως Ἑλληνικῶν σχολείων.

Εἴθε τὸ παράδειγμα αὐτῶν τύχοι μιμητῶν μεταξύ τῶν πλουσίων ὁμογενῶν!